

IV 61
Kopie

Den nyaste

Krigs-wisa

om

Turkarnas bitterhet emot de kristna

och

Ryssens segerfulla hämnd åt Turken,

af

B. B. Weßman.



—
Pris: 15 penni.
—

På författarens förlag.

(Sjunges som: "Bland wären den sköna, den rika lunden.")

1. Nu rasar kriget häftigt
På en del af söderns land,
Nyssa riket, så mäktigt,
Intagit Turkens strand.
Lidningar berättar flera
Om Turkens undergång;
Ej frid der finnes mera,
Bara nedertryck och twång.

2. Sjelfwa mahometens ondskas
Hafwer wäckt denna strid,
Som i sitt blinda kunskap
Förstört de kristnas frid.
För Kristi lära härlig
Will Nyssa riket stå,
Och gjort ett språng, så ärligt
Kraft öfwer Donau å.

3. Starka krigsmakt eger
Turken, det är sant,
Starkare tar dock seger
Med otröttlig hand.
Hundratal och tusen,
Det Turkens räkning är,
Om räknas kan sandkornen,
Så kan och Nyssa här.

4. Han framåt skrider mot Turken
Med seger lysande,
Och kastar vakt på marken
Alla motståndare.
Städer och fästningar
Han tager i sitt wäld,
Batterier och rustningar
Alla slår omkull.

5. Krigsfartygen stora
Och monitorer mest,
Har Turken måst förlora
Just som behöfwer bäst.
Några uppskjöts i luften
Med stora mörsfare,
De andra i hafwens botten
I wågor djupaste.

6. Bergens slätter, passand'
Dälder och annan ho,
Ha våra hop antastat
Till Turkarnes oro.
Ursinnigt han anfaller
Och ofta stormar på,
Med harm alltid förnimmer
Att fly är bästa råd.

7. Karsens fästning granna
Och staden likaså,
Stod nära till att winnas,
Men hettan trängde på. —
Så Nyssa hop den lemnat,
Wikande derifrån;
Dock winna den de ämna,
Då god tillfälle fås.

8. Att Turkens sjelfswäld prälar
Öfwer de kristnas land,
Det Nyssen kan ej tåla,
Han går med wäldig hand.
Likasom Holofernes
Sitt hufwud mistade,
Så dödar och Sultanens
Gewär, den glänfande.

9. Deß undergång re'n lysar,
Som oundwikelig;
Ändå i hjertat lysar
Uppsätet hiskelig.
De kristna sönderriswas
Och blodet gjutes ut,
Tungan aflärs med knifwar
Samt hufwudet till slut.

10. Nu råder öfwer Turkland
Allmän förskräckelse;
Röden har tagit öfwerhand
Och plågar snaraste.
Matwaror will nu brista
Och hungern tränger på;
All roslighet de mistat,
Ej trefnad kan de få.

11. Grekerna ha och lofwat
Att Nyssen bistånd ge,

Med ädelmod begäfwad
Att hämnas Turkarne.
Serbiens land, den lilla,
Som Turken har förstört
Och behandlat illa,
Är innerligen rödb.

12. Engelsman med flera
Sär göra hwad de kan;
Matwaror och mycket mera
Ät Turken skaffar han.
Ibland det också händer,
Att Ryssen råkar på,
Warorna åt honom länder,
Som Turken borde få.

13. Äfwen gossar våra
Ta gewären i hand,
Deras rykte långt och nära
Bekant i alla land.
Ät Turken stryk tillbela,
Haglar att smaka på;
Hjeltar ej modet fela,
Då de till slagsmål gå.

14. Från Åbo strand det kära,
Foro en större hop,
Till fäderneslandets ära
Hördes mång' hurra-rop.
Förfädernas mod och seder,
Dem i hjertan låder wid,
Från kriget hemta seger,
Som Moses i sin tid.

15. Wårt fädernesland blifwe
I rolighet och frid;
Wår Kejsare länge lefwe
Lycklig, det önska wil!
När gossarne återkomma
Och kriget fått sitt slut,
Då segerfåhl wi tömma,
Tacka och lofwa Gud.